

РЕШЕНИЕ

№ 7935

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Андонова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9784** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл. 63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА”- С. чрез директора й Е.А. срещу решение от 08.08.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав по НАХД № 20720/2012 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 23-2302491 от 19.04.2011 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда”, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 (десет хиляди) лева за нарушение на чл. 4, т.1б и т. 2а от Наредба №2 (ДВ бр. 37/2004 г.) вр. с чл. 168, ал. 1, т. 4 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на районния съд и по същество на спора да бъде потвърдено наказателното постановление. В съдебно заседание, редовно призован, касаторът не изпраща представител.

Ответникът – [фирма] в съдебно заседание се представлява от адв. В. и оспорва жалбата като неоснователна по съображения, подробно изложени в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението на СРС

следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 08.08.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав по НАХД № 20720/2012 г. е отменил наказателно постановление № 23-2302491 от 19.04.2011 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда”. За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Л. В., Методи Дъбов и К. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че [фирма] не е субект на нарушението по чл. 413, ал. 2 от КТ, поради което неправилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, десети касационен състав на Административен съд – София град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При стриктно спазване на процесуалните правила Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения за допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона в хода на административно-наказателното производство, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно незаконосъобразността на обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване. При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, събрани са всички относими и допустими доказателства.

Настоящият съдебен състав на АССГ напълно споделя изводите на въззивния съд по отношение на обстоятелството, че е допуснато съществено нарушение на процесуални правила, засягащо правото на защита на наказаното лице и водещо до незаконосъобразност на издаденото НП, а именно – административнонаказващият орган не е установил правилно субекта на административното наказание. В настоящия случай санкционираното лице [фирма], не е субект на административното нарушение по чл. 413, ал. 2 от КТ, тъй като няма качеството на работодател.

По силата на чл. 413, ал. 2 от КТ работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв. Съгласно §1, т. 1 от ДР КТ, "работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение. Безспорно, в настоящия случай работодател по смисъла на визираната правна норма е [фирма], и като такъв се явява адресат на задължението да осигурява здравословни и безопасни условия на труд на наетите от него лица. [фирма] не е работодател по смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ, а осъществява строителен надзор на работодателя [фирма]. Следователно наказаното лице в процесния случай не е субект на цитираните в АУАН и наказателното постановление правни задължения, като предвид на липсата на състав за допустителство и констатирано негово виновно поведение не би могло да бъде административно-наказателно отговорно за неизпълнението им.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град –Х касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.08.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав по НАХД № 20720/2012 година.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.